

نظرات جمعیتی کمیسیون های تخصصی در خصوص سنجش قانون رفع

موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور

عنوان گزارش: نظرات تجمیعی کمیسیون های تخصصی در خصوص تنقیح قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور
انتشار: امور کمیسیون های تخصصی اتاق ایران
شماره گزارش: ۱۹۰۰۹
بهار ۱۴۰۰

فهرست

۳	کمیسیون انرژی
۳	کمیسیون حقوقی و حمایت های قضایی و مقرراتی
۴	کمیسیون صنایع
۶	کمیسیون کسب و کارهای دانش بنیان

کمیسیون انرژی

۱- عدم اجرای دقیق ماده (۲) قانون رفع موانع تولید و ارتقای نظام مالی کشور مبنی بر ثبت نشدن بدهی‌های سازمان انرژی‌های تجدید پذیر و بهره‌وری انرژی برق (ساتبا). ریشه این موضوع در ناهماهنگی‌های موجود در سازمان مذکور است. این وضعیت باعث شد که بخشی از مطالبات بخش خصوصی بلا تکلیف باقی بماند.

۲- اجرا نشدن ماده (۱۲) قانون بدلیل تنظیم نامناسب آئین‌نامه مربوط به ماده مذکور در بخش بهینه‌سازی مصرف انرژی و ناهماهنگی بین وزارت نفت و وزارت نیرو

۳- عدم اجرای ماده (۳۷) قانون در مورد برخی فرآورده‌های نفتی که واجد ویژگی مندرج در ماده مذکور هستند، بدلیل وضع برخی قوانین در مجلس

کمیسیون حقوقی و حمایت‌های قضایی و مقرراتی

قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور که در تاریخ ۱۳۹۴/۰۲/۲۰ به تصویب مجلس رسید و مشتمل بر ۶۰ ماده در حوزه‌های مختلف است از وقتی که به دولت ابلاغ شده به دنبال خود اگرها و شایدهایی داشت. علیرغم آنکه چنین انتظار میرفت که این قانون می‌تواند تا اندازه زیادی کارساز باشد و بسیاری از مشکلات و چالش‌های پیش روی بخش خصوصی را برطرف کند، اما متأسفانه این مهم محقق نشد و چون مواردی در قانون وجود داشت که هیچ‌گاه اجرایی نگردید. تعارضات این قانون با قوانینی همچون قانون بهبود کسب و کار شرایط را به جایی رسانید که قانون نتواند در عرصه اجرا کارساز باشد.

بجز تعارضات قانونی، قانون مذکور دارای ایرادات دیگری می‌باشد که ذیلاً به بخشی از آن ایرادات متعدد اشاره می‌کنم:

۱- با تصویب مجلس شورای اسلامی جهت تأمین نظر شورای نگهبان در طرح الحاق موادی به قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور، به دولت اجازه داده شد نسبت به ایجاد ستاد تسهیل و رفع موانع تولید به ریاست وزیر صنعت، معدن و تجارت اقدام کند اما ستاد تسهیل نتوانست در برابر مشکلات عدیده تولید که کمر فعالان اقتصادی را خم کرده و آنها را از میدان تولید کالا نیز خارج شده‌اند به آن صورت که انتظار میرفت کار ساز باشد و اعتراضات و مشکلات تولیدکنندگان را کاهش دهد زیرا در حال حاضر تولیدکننده مصوبه و لایحه جدیدی نمی‌خواهد چراکه مشکل در قانون نیست بلکه مشکل اصلی در مجریان اجرای قانون است.

۲- سال‌هاست تولیدکنندگان مشکل سرمایه در گردش را بزرگ‌ترین مانع تولید می‌دانند و بارها به گوش مسوولان رسانده‌اند ستاد تسهیل مگر امکان اصلاح ضرائب بانکها ذیل تغییر شرایط سخت اعطای تسهیلات را داشته است؟ برای جلوگیری از فشار پرداخت سود تسهیلات به بخش تولید و صنعت، دولت باید به عنوان مثال نیمی از این سودها را در قالب یارانه پرداخت کند آیا پرداخته است؟

۳- در حال حاضر بزرگترین بخشی که میتواند از این قانون استفاده کند طبقه متوسط صنعت در بخش خصوصی است که متأسفانه بعلت رکود به گل نشسته است. این در حالی است که برخی صنایع بزرگ مانند صنایع فولادی کشور دستشان در جیب دولت و رانت‌های دولتی است و برخی مانند خودرو سازان هم دستشان در جیب مردم است و تنها صنایع کوچک و متوسط کشور درگیر مشکلات شده‌اند که بیشتر آنها در وضعیت رکود و نابودی و ورشکستگی قرار دارند.

لذا لازم است بکوشیم تا با اجرای صحیح و مقتدرانه قوانین موجود جلوی تعطیلی‌های واحدهای تولیدی را بگیریم. در حال حاضر طبق آمار اتاق بازرگانی حدود ۶۰ درصد از بنگاه‌های تولیدی تعطیل شده است.

۴- استفاده از ماهیت مجوز به جای تکلیف از دیگر اشکالات قانون مذکور می باشد. انتظار می رود که در قانون راهکار اصلاح ساختار هزینه‌های دولت، شامل حذف هزینه‌های زاید و غیر لازم پیش بینی شود که نشد و تا زمانی که دولت نتواند این هزینه‌ها را سامان دهد دیگر نمی‌تواند ادعایی در مورد هزینه نهادها و بنیادها داشته باشد.

۵- در قانونی که ارتقای نظام مالی کشور را در عنوان خود دارد، عدم تعیین دستگاه ناظر در قانون برای نظارت بر عملکرد هزینه ای دولت از دیگر اشکالات آن می باشد هزینه‌هایی است که به صورت رانت به شبه‌دولتی‌ها و خصولتی‌ها پرداخت می‌شود و شامل بنگاه‌های بزرگ مانند فولادی‌ها و پتروشیمی‌هاست که این میزان نزدیک به ۱۰ تا ۲۰ میلیارد دلار است و با نرخ دلار این رقم نزدیک به ۵۰ تا ۱۰۰ هزار میلیارد تومان است که به نوعی می‌تواند برابر با کسری بودجه دولت باشد و قانون در برابر این حجم رانت به خصولتی‌ها مسکوت است.

۶- ارتقای نظام مالی کشور زمانی محقق می‌شود که هم دولت و هم بخش خصوصی مجاز به خام فروشی نباشند و در صورت اصرار به خام فروشی مالیات مضاعف پرداخت نمایند و اگر دولت مجموعه این اقدامات را انجام دهد، منابع کافی برای حمایت از تولیدکنندگان را خواهد داشت. اما مشکل اصلی این است که همین گروه‌های ذی‌نفع و رانتی، تصمیم سازی های دولت را در دست گرفته‌اند و به نوعی دولت این گروه‌ها را نمایندگی می‌کند و در نتیجه نظام مالی کشور با این تفکرات، ارتقای نخواهد یافت.

۷- وجود قوانین و مجوزهای موازی از جمله عوامل مهم برای عدم اجرای بخشی از احکام قانون رفع موانع تولید هستند. همانگونه که یک امر اثبات شده است اقتصاد ایران از یک طرف با ابر چالش‌های مدیریتی داخلی و از طرف دیگر با تهدیدهای بیرونی و احتمال استمرار تحریم‌ها مواجه است. در چنین شرایطی، تنقیح قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور باید با این مهم توجه و اولویت بندی کند که برای نظام قانون گذاری کشور، تهدیدها مهم‌تر بوده یا تمرکز بر اصلاحات ساختاری و موانع داخلی از اهمیت برخوردار است؟ از آن مهم‌تر، مجلس شورای اسلامی می‌بایست در هنگام تنقیح قوانین از تجربه های تکاثر تصویب و ابلاغ قوانین بی پشتوانه درس گرفته و معتقد باشد که رفع موانع تولید و ارتقای نظام مالی کشور در این شرایط که اقتصاد ایران با چالش‌های اثرات تحریم‌های قبلی دست و پنجه نرم می‌کند و گشایش‌های چندانی آن‌طور که پیش‌بینی می‌شد به ویژه در زمینه مبادلات بانکی حاصل نشده است و در نتیجه کشور به سیاست‌های اجرائی نیاز دارد تا تصویب و یا تنقیح قوانین متعدد.

کمیسیون صنایع

۱- مصوبات کارگروه رفع موانع تولید ضمانت اجرایی دارد و تمام دستگاه‌های اجرایی مشمول مصوبات کارگروه مکلف به اجرای تکلیف مشخص می‌شوند. بنابراین، کلیه مصوبات کارگروه لازم الاجرا بوده و دستگاه‌های اجرایی مکلف به اجرای مصوبات کارگروه می‌باشند. دستگاه‌های اجرایی مانند بانک‌ها و سازمان‌ها صرف‌توسل به عدم مطابقت با سایر قوانین و در چهارچوب قانون، نمی‌توانند از اجرای مصوبات سرباز زنند.

۲- بهبود فضای کسب و کار در حال حاضر مهم‌ترین مشکلی است که تولید و هر گونه فعالیت اقتصادی با آن مواجه است. رتبه کسب و کار کشور در جهان ۱۲۸ می‌باشد و دولت باید مکلف گردد ظرف مدت زمان کوتاهی حداکثر شش ماه، رتبه کسب و کار کشور را به عدد دو رقمی و حتی ۵۰ برساند. ارتقای فضای کسب و کار مطابق با شاخص‌های جهانی در دستور کار کارگروه رفع موانع تولید قرار گیرد.

۳- آیین نامه هایی که مطابق با مصوبات کارگروه رفع موانع تولید می بایست تنظیم می شده اند تاکنون تدوین نشده و مسکوت باقی مانده اند.

۴- سازمان محیط زیست و منابع طبیعی موظف باشند مناطق کل کشور را به لحاظ شرایط سرمایه گذاری به سه منطقه قرمز، زرد و نارنجی تقسیم نماید. به طوری که مناطقی که امکان سرمایه گذاری، تولید و احداث واحدهای صنعتی را ندارند به رنگ قرمز، مناطقی که دارای امکانات سرمایه گذاری و تولید می باشند به رنگ زرد و مناطقی که منوط به شرایطی امکان سرمایه گذاری و تولید دارند به رنگ نارنجی مشخص شوند. سپس مناطق سرمایه گذاری در هر استان مشخص و منطقه بندی شوند. به این ترتیب ، سرمایه گذاران برای دریافت مجوزهای تولید امکان سنجی های لازم را بر اساس مناطق تعیین شده انجام داده و در لوپ منابع طبیعی و محیط زیست قرار نخواهند گرفت.

کمیسیون کسب و کارهای دانش بنیان

۱- اصلاحات پیشنهادی در جزئیات مواد طرح

نظر کمیسیون	متن طرح
<p>این قوانین عمدتاً مربوط به بدهی های دولت بوده اند. به همین دلیل اجرای آن ها نسبت به سایر مواد بهتر اجرا شده است.</p> <p>پیشنهاد می شود دستگاه نظارتی برای اجرای سایر قوانین در نظر گرفته شود تا این مواد نیز در عمل اجرا شوند.</p>	<p>مواد ۱، ۲، ۳، ۶، ۷، ۹ و ۱۰</p>
<p>بند پ از عملکرد ضعیفی برخوردار بوده است. برای بهبود اجرای آن می بایست از وجود یک دستگاه نظارتی استفاده کرد.</p>	<p>ماده ۲- دولت موظف است:</p> <p>الف - حداکثر ظرف مدت شش ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون، بدهی های قطعی خود به اشخاص حقیقی و حقوقی تعاونی و خصوصی را که در چارچوب مقررات مربوط تا پایان سال ۱۳۹۲ ایجاد شده، با مطالبات قطعی دولت (وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی) از اشخاص مزبور تسویه کند. بدین منظور وزارت امور اقتصادی و دارایی، اسناد تعهدی خاصی را با عنوان «اوراق تسویه خزانه» صادر می کند و در اختیار اشخاص حقیقی و حقوقی خصوصی و تعاونی طلبکار و متقابلاً بدهکار قرار می دهد. این اسناد صرفاً به منظور تسویه بدهی اشخاص یاد شده به دولت مورد استفاده قرار می گیرد. جمع مبلغ اوراق تسویه خزانه که به موجب این ماده صادر می شود و در اختیار طلبکاران قرار می گیرد، به صورت جمعی - خرجی در بودجه های سنواتی درج می شود.</p> <p>ب - همه ساله به میزان مابه التفاوت مطالبات قطعی اشخاص حقیقی و حقوقی خصوصی و تعاونی از دولت و شرکت های دولتی و بدهی قطعی شده آنان به دولت و شرکت های دولتی، در لایحه بودجه سالانه، انتشار «اوراق صکوک اجاره» را پیش بینی نماید. اوراق مزبور قابل معامله در بازار ثانویه است. آیین نامه اجرایی نحوه انتشار اوراق صکوک اجاره، بازپرداخت سود و تضمین آن حسب مورد توسط دولت و شرکت</p>

	<p>های دولتی ذی ربط، ظرف مدت سه ماه از تاریخ ابلاغ این قانون، به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به تصویب هیأت وزیران می رسد.</p> <p>اوراق صکوک اجاره در این قانون عبارت است از اوراق بهادار قابل نقل و انتقال که نشان دهنده مالکیت مشاع دارنده در منافع دارایی مورد اجاره باشد.</p> <p>پ — در صورت درخواست اشخاص حقیقی و حقوقی خصوصی و تعاونی، مطالبات خود از آنان را با بدهی شرکت های دولتی به آنها، تهاتر کند. شرکت دولتی که به این ترتیب جایگزین بدهکار می شود، موظف است مبلغ بدهی تسویه شده را به حساب درآمد عمومی نزد خزانه داری کل کشور واریز کند.</p> <p>حکم این بند با رعایت جزء (۲) بند (د) سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی قابل اجرا می باشد.</p> <p>تبصره ۱ — دولت مجاز است احکام سه گانه این ماده را در مورد اشخاص، نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی و بانک ها اجرا کند.</p> <p>تبصره ۲ — پرداخت مطالبات و دیون ایثارگران، جانبازان، آزادگان و خانواده شهدا و مفاد قانون تفسیر ماده (۱۳) قانون حمایت از آزادگان مصوب ۱۳۸۹/۱۲/۴ از محل منابع حاصل از واگذاری اموال دولت به استثنای واگذاری های مشمول قانون اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی با تأیید ذی حساب دستگاه بنیاد شهید و امور ایثارگران در اولویت قرار دارد.</p>
<p>به دلیل وجود قوانین موازی و نبود دستگاه ناظر، تنها به صورت یک ماده در این قانون نگارش شده است و در اجرا چندان موفق نبوده است.</p>	<p>ماده ۷ —</p> <p>۱ — به سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور اجازه داده می شود تا با هماهنگی وزارتخانه ها و شرکت ها و مؤسسات دولتی کالاها و خدمات ناشی از اجرای طرح ها و پروژه ها و فعالیت های مورد واگذاری را در صورت ضرورت تا سقف هزینه یا قیمت تمام شده برای خود با عقد قرارداد به مدت مندرج در مزایده یا مناقصه از بخش غیردولتی خریداری و در صورت عدم نیاز به خرید، اجازه بهره برداری یا فروش در داخل و یا خارج را به بخش غیردولتی بدهد.</p> <p>۲ — در مواردی که طرح ها، پروژه ها و فعالیت های مورد واگذاری فاقد توجیه اقتصادی است و نیاز به پرداخت کمک دارد میزان کمک در آگهی مناقصه یا مزایده درج می شود.</p>

	<p>۳- رعایت شرایط رقابتی و برگزاری مزایده عمومی برای خریداران طرح ها، پروژه ها و فعالیت ها و برگزاری مناقصه عمومی برای فروشندگان کالاها و خدمات ناشی از اجرای طرح ها، پروژه ها و فعالیت ها الزامی است.</p> <p>آیین نامه اجرایی این ماده با پیشنهاد مشترک سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی ظرف مدت دو ماه پس از ابلاغ این قانون به تصویب هیأت وزیران می رسد.</p>
<p>رابطه بین دستگاه های مسئول برای اجرای این ماده تعریف شود. همچنین متولی اجرا در این ماده به صورت شفاف مشخص گردد.</p> <p>ساختار مالی مناسب برای اجرایی شدن آن تعریف گردد.</p> <p>در این ماده، ضمانت برای پرداخت مبلغ وجود ندارد.</p> <p>شاخصی برای اجرای صحیح این ماده در نظر گرفته شود.</p> <p>مشوق های لازم برای اجرای این ماده در نظر گرفته شود.</p>	<p>ماده ۱۲- به کلیه وزارتخانه ها به ویژه نفت و نیرو و شرکت های تابعه و وابسته به آنها و سازمان ها و مؤسسات دولتی و کلیه دارندگان عنوان و ردیف در قوانین بودجه کل کشور اجازه داده می شود سالانه تا سقف یکصد میلیارد (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) دلار به صورت ارزی و پانصد هزار میلیارد (۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال به صورت ریالی که هر ساله تا سقف نرخ تورم سال قبل تعدیل می گردد، در موارد مربوط به بندهای ذیل این ماده که سرمایه گذاری یا اقدام اشخاص حقیقی یا حقوقی خارجی یا داخلی با اولویت بخش های خصوصی یا تعاونی به تولید، صادرات، ارتقای کیفیت، صرفه جویی یا کاهش هزینه در تولید کالا یا خدمت و زمان و بهبود کیفیت محیط زیست و یا کاهش تلفات جانی و مالی می انجامد برای نفت و گاز و میعانات گازی و فراورده های نفتی و کالاها و خدمات قابل صادرات یا واردات به قیمت های صادراتی یا وارداتی به نرخ روز ارز بازار آزاد یا معادل ریالی آن با احتساب حقوق دولتی و عوارض قانونی و سایر هزینه های متعلقه و برای سایر موارد با قیمت های غیرارانه ای با احتساب حقوق دولتی و عوارض قانونی و سایر هزینه های متعلقه قرارداد منعقد کنند.</p> <p>دولت مکلف است:</p> <p>۱- کالا یا خدمت تولید شده یا صرفه جویی شده و منافع یا ارزش حاصله را حسب مورد و از محل درآمد، صرفه جویی، منافع یا ارزش حاصله خریداری کند.</p> <p>۲- اصل و سود سرمایه گذاری و حقوق دولتی و عوارض قانونی و سایر هزینه های متعلقه یا منافع اقدام موضوع این ماده را به آنان پرداخت نماید.</p> <p>در صورت تأمین تمام یا بخشی از منابع مورد نیاز اجزای (۱) و (۲) از بودجه کل کشور، ضمن مبادله موافقتنامه با سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور از طریق خزانه داری کل کشور اقدام می شود.</p>

اشخاص فوق می‌توانند طبق قرارداد یا مجوز صادره نسبت به فروش کالا یا خدمت تولید شده یا صرفه جویی شده و منافع یا ارزش حاصله از سرمایه‌گذاری یا اقدام در داخل یا خارج کشور و یا بهره‌برداری و استفاده از آنها اقدام نمایند.

الف — طرح‌های نفت و گاز از جمله افزایش ظرفیت تولید نفت خام، گاز و میعانات گازی با اولویت مخازن مشترک و افزایش ظرفیت پالایش نفت خام و میعانات گازی، افزایش تولید محصولات پترو شیمی، ذخیره سازی نفت خام، میعانات گازی و گاز طبیعی مخازن مشترک در مخازن غیرمشترک و داخل کشور، ذخیره سازی گاز در فصول کم مصرف برای استفاده در فصول پرمصرف، تبدیل در جای نفت و گاز و میعانات گازی به محصول یا برق، تزریق گاز به میدین داخلی، رشد صادرات و عبور (ترانزیت) و معاوضه (سوآپ) نفت خام، میعانات گازی و گاز و فرآورده‌های نفتی، جلوگیری از سوختن گازهای همراه نفت و میعانات گازی و جایگزینی گاز داخلی یا وارداتی با فرآورده‌های نفتی ذی ربط و کلیه طرح‌هایی که به افزایش تولید یا صرفه جویی در مصرف نفت خام و میعانات گازی و گاز و فرآورده‌های نفتی بیانجامد.

ب — طرح‌های بهینه‌سازی مصرف انرژی در بخش‌های مختلف از جمله صنعت با اولویت صنایع انرژی‌بر و حمل و نقل عمومی و ریلی درون و برون شهری و ساختمان، توسعه استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر، گسترش استفاده از گاز طبیعی فشرده یا مایع یا گاز مایع شده با اولویت شهرهای بزرگ و مسیر راه‌های اصلی بین شهری، تولید و یا جایگزین کردن خودروهای کم مصرف و یا برقی با خودروهای پرمصرف و فرسوده و کاهش هزینه‌های حمل بار و مسافر و کاهش دموراژ (خسارت تأخیر) کشتی‌ها و طرح‌های حمل و نقل ریلی، جاده‌ای، دریایی، هوایی اعم از زیرساخت‌ها و وسایل حمل و نقل، طرح‌هایی که به کاهش گازهای گلخانه‌ای منجر می‌شود، ماشین‌آلات و واحدهای تولیدی بخش کشاورزی

پ - طرح‌های احداث نیروگاه با بازدهی (راندمان) بالا، افزایش تولید و بازدهی حرارتی نیروگاه‌ها که منجر به افزایش بازدهی حرارتی شود، با اولویت نصب بخش بخار در نیروگاه‌های چرخه (سیکل) ترکیبی اعم از ترکیب برق و گرما (CHP) و ترکیب برق، سرما و گرما (CCHP) و مولدهای مقیاس کوچک (DG) توسعه استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر، کاهش تلفات انرژی در تولید، انتقال و توزیع، بهینه‌سازی و صرفه جویی در مصرف برق و انرژی، برقی کردن چاه‌های کشاورزی با اولویت استفاده از منابع انرژی‌های نو از

جمله انرژی خورشیدی، جایگزینی مصرف برق به جای گاز یا فراورده های نفتی در مناطقی که توجیه اقتصادی دارد و افزایش سهم صادرات و عبور (ترانزیت) برق، تولید برق از تلفات گاز و سوخت کارخانجات ت - طرح های احداث سد، بندر، آب و فاضلاب، طرح های جلوگیری از شوری و کاهش کیفیت آب، شیرین کردن آب شور و تولید آب شیرین با استفاده از روش های مختلف با اولویت روش های حرارتی بازیافتی، بهینه سازی و صرفه جویی در مصرف آب با کاهش تلفات آب در انتقال و توزیع، مهار و بهره برداری بهینه از آب های داخلی، مشترک و مرزی و آب هایی که به دریا می ریزد و طرح های جمع آوری و دفع بهداشتی فاضلاب و کلیه طرح هایی که به بهبود کیفیت و کاهش مصرف آب می انجامد، طرح های زهکشی اراضی کشاورزی و شیوه های نوین آبیاری، تضمین خرید آب یا اجازه فروش آب به سرمایه گذاران در کلیه موارد از جمله شرب و بهداشت، صنعت، کشاورزی و آبیاری

ث - سایر طرح هایی که به ارتقای کیفیت یا کمیت کالاها و خدمات تولیدی یا صرفه جویی و جلوگیری از هدر رفتن سرمایه های انسانی، مالی، محیط زیست و زمان منجر می شوند.

تبصره ۱- توجیه فنی و اقتصادی و زیست محیطی، زمان بندی اجرا و بازپرداخت و سقف تعهد دولت در هر یک از طرح هایی که نیاز به تعهد دولت دارد با پیشنهاد وزارتخانه ذی ربط به تصویب شورای اقتصاد می رسد. شورای اقتصاد مکلف است حداکثر تا مدت یک ماه پس از وصول هر طرح به دبیرخانه آن، رسیدگی و تعیین تکلیف کند.

تبصره ۲- صندوق توسعه ملی و بانک های عامل موظفند به طرح های دارای توجیه فنی و اقتصادی این ماده با اولویت، تسهیلات ارزی و ریالی پرداخت نمایند.

تبصره ۳- در مواردی که سرمایه گذاری یا اقدامات اشخاص موضوع این ماده منجر به افزایش درآمد عمومی و یا کاهش هزینه های عمومی شود، تعهد بازپرداخت اصل و سود سرمایه گذاری و حقوق دولتی و عوارض قانونی و سایر هزینه های متعلقه یا منافع و عواید حاصل از اقدامات، به میزان و ترتیبی که به تصویب شورای اقتصاد می رسد به عهده دولت است.

وزارت نفت مکلف است حقوق متعلق به سرمایه گذار یا اقدام کننده را مطابق مصوبه شورای اقتصاد از محل افزایش درآمد حال یا آتی یا کاهش هزینه ها، حسب مورد به قیمت های صادراتی یا وارداتی (برای سوخت) و در سایر موارد، وزارتخانه های ذی ربط و شرکت های تابعه موظفند به سرمایه گذار یا اقدام کننده،

پرداخت کنند و همزمان به حساب بدهکار دولت (خزانه داری کل کشور) منظور و تسویه حساب نمایند. در مواردی که در اثر سرمایه گذاری یا اقدامات موضوع این ماده، درآمد دستگاه های اجرایی یا شرکت های دولتی کاهش یابد، دولت مکلف به جبران معادل کاهش درآمد دستگاه های اجرایی یا شرکت های دولتی مربوط است.

حکم این تبصره شامل بندهای (الف) و (ب) ماده ۸۲ (قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران نمی گردد.

تبصره ۴ - بازپرداخت تعهدات دولت موضوع بند (ت) این ماده از محل درآمدهای حاصل از اجرای طرح ها در قوانین بودجه سنواتی صورت می گیرد.

تبصره ۵ - در اجرای بندهای این ماده اولویت با سرمایه گذارانی است که نفت خام، میعانات گازی و یا فراورده های نفتی را برای تسویه تعهدات دولت قبول می کنند.

تبصره ۶ - ارزش سوخت و یا انرژی صرفه جویی شده براساس نوع و ترکیب سوخت مصرفی در دوره یک سال قبل از انعقاد قرارداد و طبق قیمت های صادراتی و یا وارداتی محاسبه و منظور می شود.

تبصره ۷ - به وزارتخانه های مذکور اجازه داده می شود در صورت نیاز آب، برق، گاز و فراورده های نفتی و سایر کالاها و خدمات یارانه ای تولید یا صرفه جویی شده را از اشخاص حقیقی یا حقوقی غیردولتی، خصوصی یا تعاونی حسب مورد به قیمت های صادراتی یا وارداتی (برای سوخت) و برای سایر موارد به قیمت های غیریارانه ای از آنان و یا سایر سرمایه گذاران در این زمینه خریداری یا برای ایجاد اشتغال و اجرای طرح های تملک دارایی های سرمایه ای در هر استان و هر شهرستان سرمایه گذاری کنند. در صورت تمایل سرمایه گذار می تواند کالا یا خدمت تولید یا صرفه جویی شده را در داخل یا خارج به فروش برساند.

تبصره ۸ - به منظور کاهش هزینه ها و تشویق به کاهش مصرف در کالاها و خدمات یارانه ای به وزارتخانه های مذکور و شرکت های تابعه و وابسته ذی ربط به آنها در این ماده اجازه داده می شود با تصویب شورای اقتصاد مصارف کمتر از حد معین، آب، برق، گاز، فراورده های نفتی و سایر کالاها و خدمات یارانه ای را با توجه به فصل، منطقه جغرافیایی، نوع مصرف و مصرف کنندگان، متناسب با کاهش مصرف به حداقل قیمت و یا صفر کاهش دهد.

	<p>چگونگی اجرای این تبصره با پیشنهاد مشترک سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و وزارتخانه های امور اقتصادی و دارایی، نفت، نیرو، صنعت، معدن و تجارت و جهاد کشاورزی شامل تعیین حد معین برای مصارف مناطق جغرافیایی، نوع مصرف و مصرف کنندگان و مقدار و قیمت مصرف تا دو ماه پس از ابلاغ این قانون به تصویب شورای اقتصاد می رسد.</p> <p>آیین نامه اجرایی این ماده به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و وزارتخانه های امور اقتصادی و دارایی، نفت و نیرو حسب مورد حداکثر ظرف مدت سه ماه پس از ابلاغ این قانون به تصویب هیأت وزیران می رسد.</p>
<p>این ماده شفاف نیست و صندوق های ذکر شده عملاً نمی توانند وظایف محوله یک بانک را انجام دهند. در واقع مجاز به انجام عملیات بانکی نیستند. این موضوع سبب ایجاد مانع در جهت جهش تولید می گردد.</p>	<p>ماده ۱۵- صندوق ضمانت سرمایه گذاری صنایع کوچک، صندوق حمایت از تحقیقات و توسعه صنایع الکترونیک، صنایع دریایی و بیمه سرمایه گذاری فعالیت های معدنی و صندوق حمایت از توسعه سرمایه گذاری در بخش کشاورزی، به جزء (۱۱) ماده (۱۲) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷/۲/۱۷ و اصلاحات بعدی آن و تبصره ماده (۱۴۵) (قانون مالیات های مستقیم اضافه و از شمول مواد (۳۹)، (۴۰)، (۴۱) و (۷۶) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶/۶/۱ و اصلاحات بعدی آن مستثنی می شوند.</p>
<p>بین اصل ماده ۲۰ و تبصره یک تناقض وجود دارد.</p>	<p>ماده ۲۰- دولت موظف است نسبت به تعیین تکلیف نرخ و فرایند تسویه بدهکاران ارزی از محل حساب ذخیره ارزی به دولت به نحوی که زمان دریافت ارز، زمان فروش محصول یا زمان تکمیل طرح (حسب مورد)، نوع کالا (نهایی، واسطه ای یا سرمایه ای) وجود یا نبود محدودیت های قیمت گذاری توسط دولت و رعایت ضوابط قیمت گذاری و عرضه توسط دریافت کننده تسهیلات، وجود یا نبود منابع ارزی در زمان درخواست متقاضی لحاظ شده باشد، ظرف مدت شش ماه پس از تصویب این قانون اقدام کند.</p> <p>تبصره ۱- گیرندگان تسهیلات موضوع این ماده از تاریخ ابلاغ این قانون تا سه ماه فرصت دارند تا بدهی خود به قیمت روز گشایش را با بانک عامل تأدیه و یا تعیین تکلیف کنند. بدهکارانی که مطابق این تبصره اقدام به تعیین تکلیف بدهی خود نموده باشند، مشمول تسهیلات این ماده هستند. تطابق شرایط این ماده با بدهکاران مزبور با تصویب کارگروه ملی و برحسب ضرورت استانی می باشد. کلیه اقدامات قانونی و اجرایی توسط بانک های عامل تا ابلاغ آیین نامه اجرایی این ماده متوقف می شود.</p>

تبصره ۲- آیین نامه اجرایی این ماده که در آن ترکیب کارگروه مذکور در تبصره (۱) تعیین می شود، به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور به تصویب هیأت وزیران می رسد.

تبصره ۳- وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است ظرف مدت سه ماه پس از تصویب این قانون با همکاری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، سازمان بورس و اوراق بهادار و بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران، آیین نامه پوشش نوسانات نرخ ارز را تهیه کند و به تصویب هیأت وزیران برساند.